Broj: S1 3 U 050358 26 Uvp
Sarajevo, 12.05.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija Mirsade Džindo, kao predsjednika vijeća, Staniše Gluhajića i Zvjezdane Antonović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Lejle Osmanović, u upravnom sporu tužitelja „Hp Investing" d.o.o. Mostar, ul. Bušće polje bb, kog zastupaju punomoćnici Emina Saračević i dr., advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije iz Sarajeva, ul. Branilaca Sarajeva br. 12, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2517-11/24 od 24.10.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ul. Dubrovačka br. 6, u upravnoj stvari javnih nabavki, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke - presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 050358 25 U od 02.02.2026. godine, na nejavnoj sjednici, održanoj dana 12.05.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove, broj gornji, odbijena je tužba podnesena protiv rješenja tužene broj: JN2-01-07-1-2517-11/24 od 24.10.2024. godine, kojim je kao neosnovana odbijena tužiteljeva žalba izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u otvorenom postupku, broj: 01-01.3-10776-62/23 MA od 19.08.2024. godine i Zapisnika o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda u otvorenom postupku javne nabavke „Radovi na redovnom i zimskom održavanju autoceste A1, dionice Počitelj-Bijača", ugovornog organa JP Autoceste FBiH i odbijen je i njegov zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i administrativne takse.

Tužitelj je protiv navedene presude vijeća za upravne sporove ovog suda blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke zbog povreda zakona Bosne i Hercegovine i povreda pravila postupka, te člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama sa prijedlogom da se zahtjev uvaži i

pobijana presuda preinači na način da se uvaži tužba i poništi osporavani akt i vrati tuženom na ponovno rješavanje uz obavezu naknade troškova upravnog spora ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati vijeću za upravne sporove na ponovno odlučivanje.

U obrazloženju zahtjeva navodi da su u toku postupka pred tuženim, Opštinskim sudom u Mostaru i Upravnim odjeljenjem Suda BIH učinjene bitne povrede pravila postupka koje su, kako smatra, imale za posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Dalje navodi da je bio objektivno spriječen da pribavi odlučujući dokaz – OP obrazac (karton deponovanih potpisa) direktora „Ceste" d.d. Mostar, iako je preduzeo sve raspoložive radnje pred nadležnim registarskim sudom, ali da je njegov zahtjev za izdavanje tog dokumenta konačno odbijen. Zbog toga je u upravnom sporu predložio da vijeće za upravne sporove po službenoj dužnosti pribavi navedeni dokaz, kao i da provede grafološko vještačenje radi utvrđivanja autentičnosti potpisa sa dokumentima iz ponude. Dalje navodi da vijeće za upravne sporove nije odlučilo o njegovim dokaznim prijedlozima, niti je dalo razloge za njihovo neprihvatanje, čime je, prema njegovom mišljenju, povrijeđeno njegovo pravo na obrazloženu sudsku odluku, uz proizvoljno donošenje zaključaka pod izgovorom korištenja načela slobodne ocjene dokaza. U vezi s tim, smatra da bi provođenje predloženih dokaza dovelo do utvrđenja da potpisi na dokumentima „Ceste" d.d. Mostar nisu autetični, odnosno da ponudu nije potpisalo ovlašteno lice, zbog čega je ponuda tog ponuđača, kako ističe, morala biti odbačena kao nepotpuna u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama BIH. Dalje navodi da je prateću dokumentaciju u ponudi „Ceste" d.d. Mostar, pored direktora, potpisalo i drugo lice koje je u sudskom registru evidentirano kao izvršni direktor sa ograničenjem ovlaštenja „po odluci direktora društva", ali da uz ponudu nije priložena odluka direktora kojom mu se daje ovlaštenje za potpisivanje, zbog čega ni akti koje je to lice potpisalo nemaju pravnu snagu. Dodatno ukazuje na značaj pomenutog obrasca kao zvaničnog dokaza o identitetu i ovlaštenju za zastupanje privrednog subjekta, te navodi da potpisi na poslovnim dokumentima moraju biti saobrazni deponovanom potpisu, što, prema njegovim tvrdnjama, u konkretnom slučaju nije ispunjeno. Na kraju navodi da je u vezi sa predmetnim okolnostima podnio krivičnu prijavu protiv lica koje je ovjeravalo sporne potpise, kao i disciplinsku prijavu Uredu disciplinskog tužioca protiv predsjednika suda u Mostaru, te ističe da bi ishod postupka javne nabavke za njega bio povoljniji da vijeće za upravne sporove nije povrijedilo pravila postupka i da je pravilno primjenilo materijalno pravo.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je istakao da ostaje pri obrazloženju pobijanog akta i predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice „JP „Autoceste FBiH" d.o.o. Mostar je u datom odgovoru na zahtjev istaklo da su svi navodi zahtjeva neosnovani i da nezadovoljstvo tenderskim postupkom bez dokaza o ispunjenosti uslova, samo po sebi ne može biti

dovoljno za iniciranje ovog postupka, te je predložilo da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice „Ceste“ d.d. Mostar, takođe je, u svom odgovoru na zahtjev za preispitivanje sudske odluke predložilo da se isti odbije kao neosnovan.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ JP „Autoceste FBiH“ d.o.o. Sarajevo, u provedenom postupku javne nabavke „Radovi na redovnom i zimskom održavanju autoceste A1, dionice Počitelj-Bijača“ donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-01.3-10776-62/23 MA od 23.08.2024. godine, kojom je kao najpovoljniji ponuđač odabran „Ceste“ d.d. Mostar. Na ovu odluku i zapisnik o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda u otvorenom postupku broj: 01-01.3-10776-63/23 MA od 19.08.2024. godine tužitelj je uložio žalbu tuženom Uredu za razmatranje žalbi BiH, koji je rješenjem od 24.10.2024. godine odbio žalbu kao neosnovanu.

Prema ocjeni ovog apelacionog vijeća, pobijana presuda je pravilna i zakonita i zasniva se na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava, pri čemu su razlozi dati u njenom obrazloženju jasni, logični i međusobno usklađeni te ih ovo apelaciono vijeće u potpunosti prihvata kao svoje, što navode zahtjeva istaknute u pravcu povrede prava na obrazloženu sudsku odluku čini neosnovanim. Naime, standard obrazloženosti sudske odluke iz člana 6. EKLJP ne podrazumjeva obavezu suda da daje odgovor na svaki pojedinačni navod stranaka, već da razmotri ključne navode i iznese razloge na kojima zasniva svoju odluku, što je u konkretnom slučaju u potpunosti ispunjeno.

Slijedom navedenog, pravilno vijeće za upravne sporove zaključuje da se osporavani akt tuženog organa zasniva na valjanim i potpunim razlozima, koji ne dovode u sumnju njegovu zakonitost, pa navodi zahtjeva nisu od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari.

U tom smislu, pravilno je zasnovan zaključak i u dijelu koji se odnosi na autentičnost potpisa, budući da iz stanja spisa proizilazi da su izjave iz člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH potpisane od strane ovlaštenog lica – direktora društva, te ovjerene od strane nadležnog organa, čime imaju svojstvo javne isprave i predstavljaju valjan dokaz o autentičnosti potpisa, što ujedno čini i neosnovanim navod zahtjeva da je sud bio dužan po službenoj dužnosti pribaviti OP obrazac ili provesti grafološko vještačenje, jer u situaciji kada tužitelj svoje tvrdnje nije učinio ni vjerovatnim, ne postoji obaveza suda da po službenoj dužnosti izvodi dodatne dokaze koji nisu od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari. Opšte pravilo je da stranka koja se poziva na određenu činjenicu iz koje crpi svoje pravo dokazuje tu činjenicu. Kako vijeće za upravne sporove pravilno zaključuje, a što je navedeno i u obrazloženju pobijanog rješenja, tužitelj svoje tvrdnje zasniva isključivo na

subjektivnoj ocjeni izgleda potpisa, bez dostavljanja bilo kakvih relevantnih dokaza kojima bi učinio vjerovatnim postojanje navedenih nepravilnosti, u smislu odredbe člana 102. Zakona o javnim nabavkama BIH.

Takođe, kako je i u osporavanom aktu pravilno istaknuto, irelevantno je ukazivanje na potpisivanje prateće dokumentacije od strane drugog lica, budući da se ne radi o sastavnom dijelu ponude.

Ovo apelaciono vijeće ističe da sama ponuda tužitelja nije ispunila propisane uslove tenderske dokumentacije i ocijenjena je nekvalifikovanom, te isti nije mogao biti izabran niti ostvariti povoljniji položaj.

Ostale navode zahtjeva, ovo apelaciono vijeće je cijenilo, ali s obzirom da ne mogu uticati na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stavri, neće ih posebno obrazlagati.

S obzirom na iznijete razloge, a imajući u vidu da navodi zahtjeva za preispitivanje presude suštinski sadrže identične navode kao i tužba, a koje je vijeće za upravne sporove pravilno raspravilo, apelaciono upravno vijeće Suda Bosne i Hercegovine je ocijenilo da je pobijana presuda pravilna i zakonita, a zahtjev za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

Zapisničar
Lejla Osmanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Mirsada Džindo